

HATÁRTALANUL – Kirándulás Erdélyben (5 nap)

Torockótól a Békás-szorosig

2025-2026 tanév 7. osztály

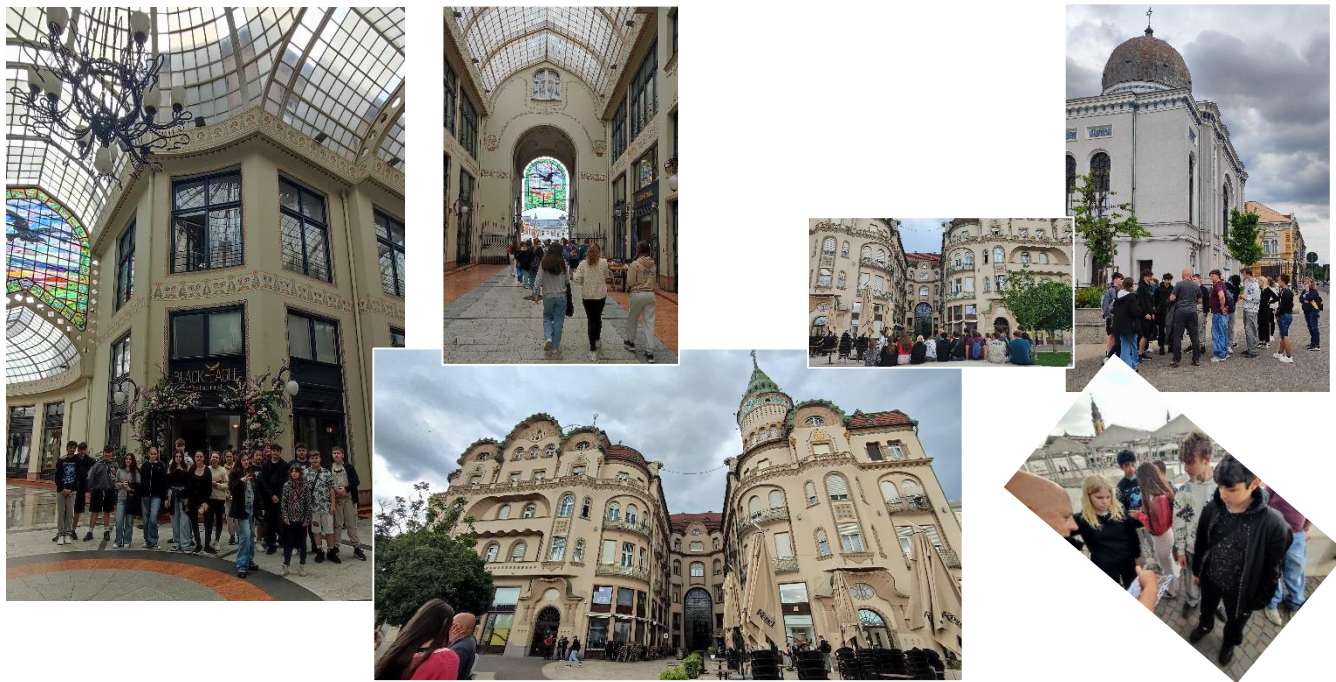
2026. május 11-15.

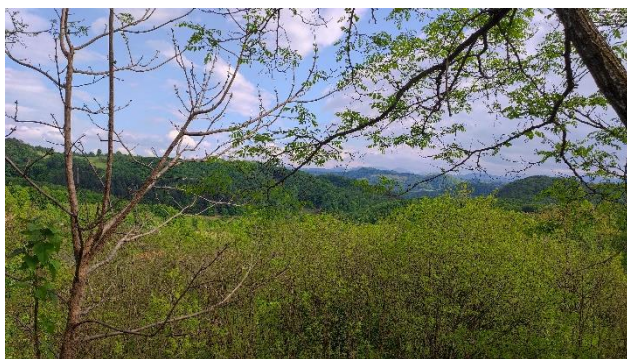
1.nap

Első napunk nagyrészt utazással telt. Az ártándi határátkelőhelyet elhagyva délután 1óra körül (román idő szerint) érkeztünk Nagyváradra. Itt csatlakozott hozzánk az idegenvezetőnk, aki egész úton velünk volt. Nagyváradon megtekintettük a barokk stílusú Szent László templomot, a Fekete Sas palotát. A városnézés többi részébe sajnos beleszólt az időjárás, a szabadtéri programokat elmosta az eső.

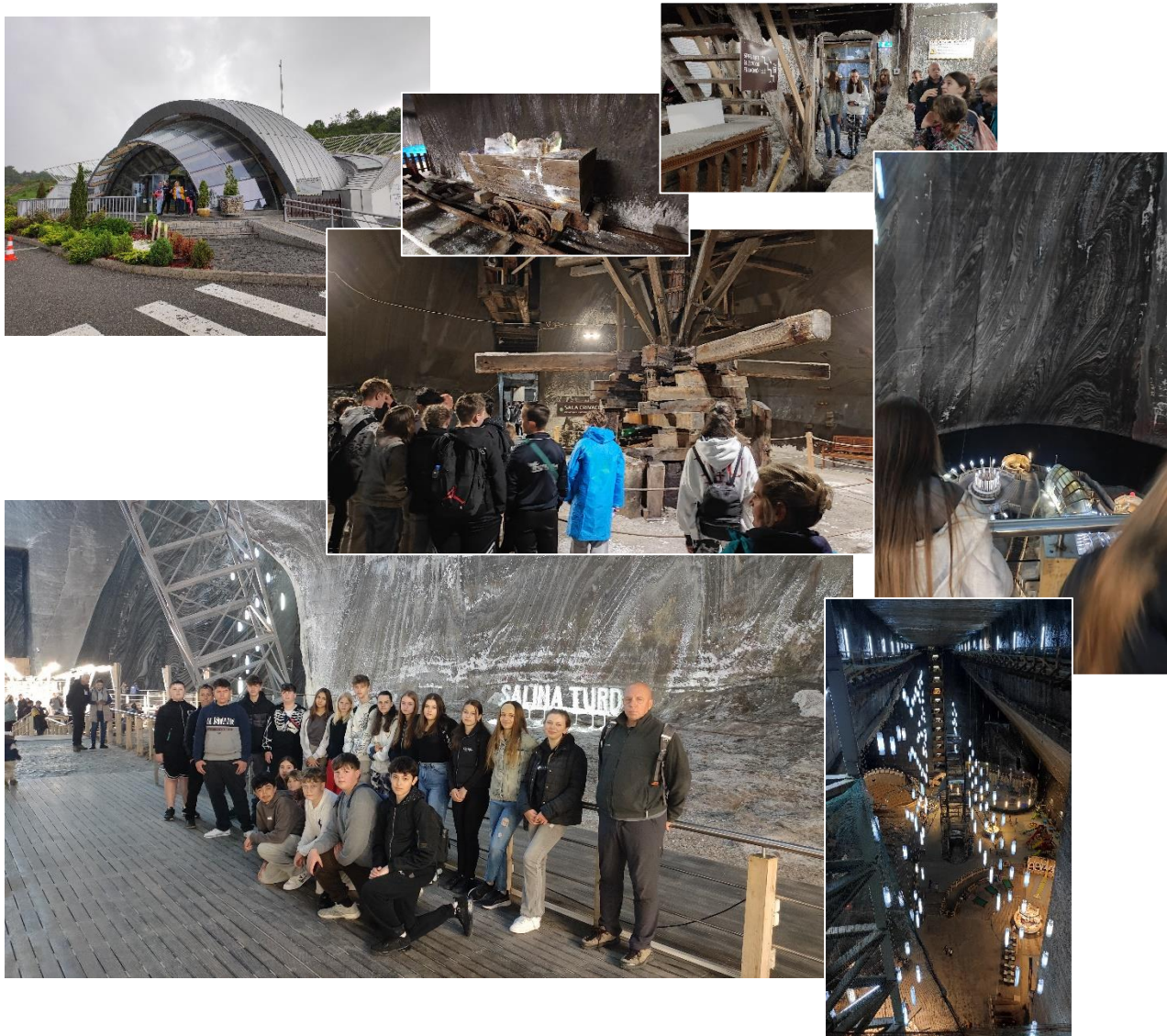
Nagyvárad után Kolozsvárra utaztunk. Útközben egy rövid pihenőre megálltunk a Királyhágón.

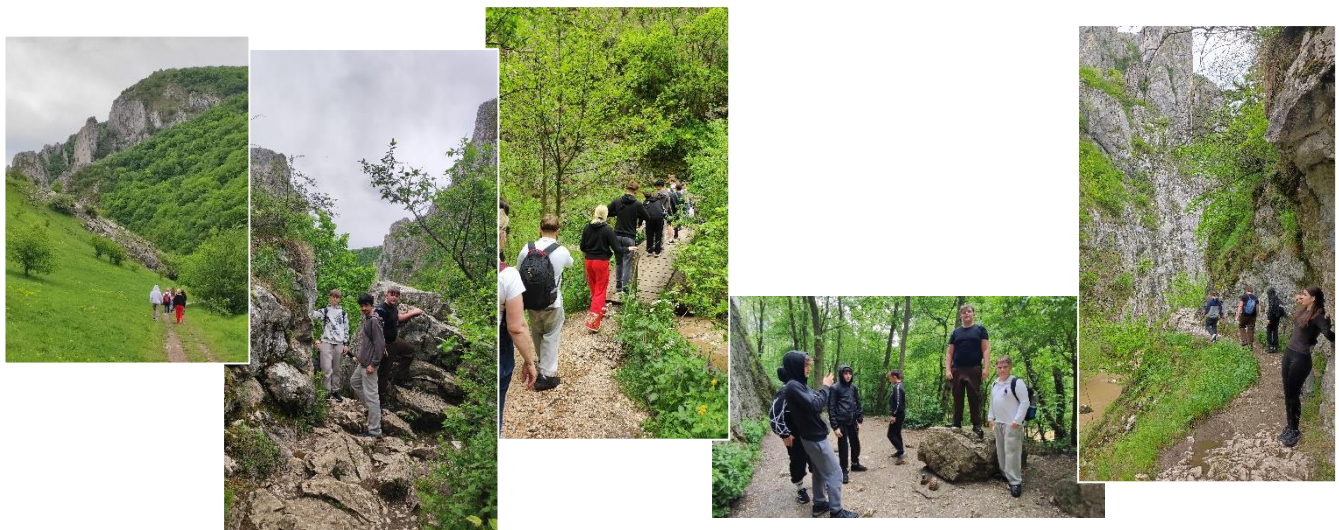
A szállásra érkezve elfoglaltuk szobáinkat, majd megvacsoráztunk.

2.nap

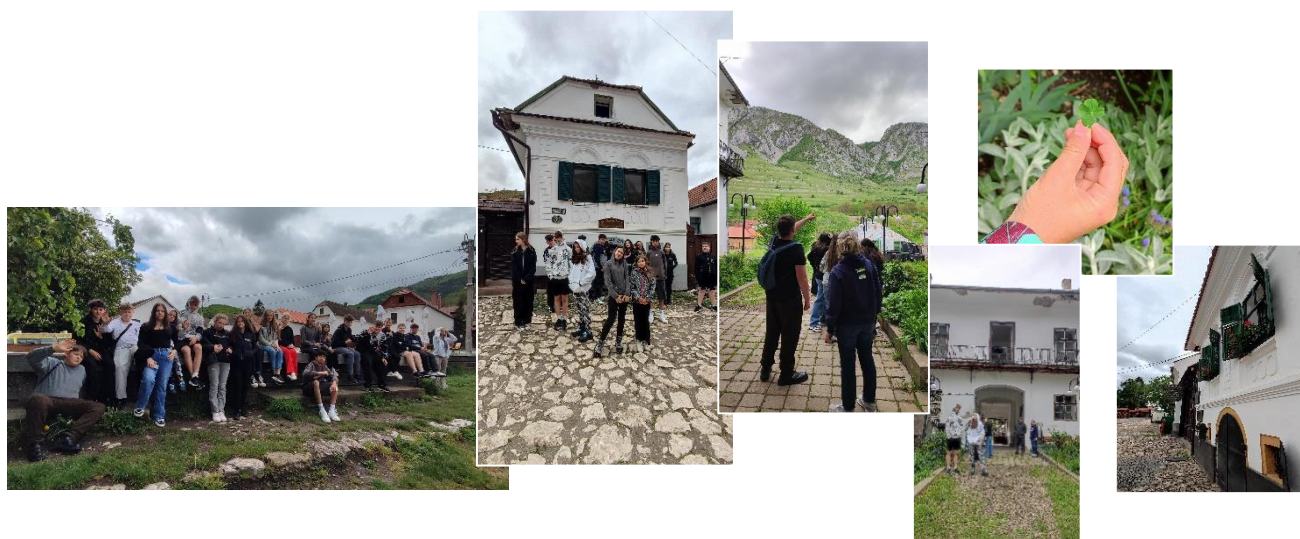
Második napunk programját az időjáráshoz igazítottuk, kicsit változtattunk az eredeti terven az éjszaka és délelőtt leesett eső miatt. Így először a Tordai sóbányába látogattunk el, ahol ismereteket szereztünk a bányászati módszerekről, eszközökről. Megbeszéltük a sórétegek kialakulásának földrajzi okait, rácsodálkoztunk a hatalmas belső térre. 13 emeletnyi mélységben megtalálható volt szuvenírbolt, büfé, játszótér, óriáskerék, színházterem, sportpályák, sószoba. Újabb 10 emeletnyivel lejjebb megcsodáltuk a csónakázótavat, sószobát és a mennyezetről csüngő cseppkőszerű sóképződményeket. A csoport jelentős többsége ezeket a magasságokat lépcsőn járta be, csak páran lifteztek.

A sóbányát elhagyva a Tordai hasadékhoz indultunk, napsütésben. A monda szerint a kunok elől menekülő Szent László a kardjával vágta át a sziklát, vagy pedig az isteni gondviselés jeleként vált kétfelé a hegy. A hasadékban a kb. 3 km hosszú sziklás, függőhidakkal tarkított túraútvonalon keltünk át, szemet gyönyörködtető természeti környezetben. Bár útközben eleredt az eső, a tócsák és csúszós sziklák ellenére mégis szép emlékként őrizzük meg ezt a túrát.

Torockó volt a következő úticélunk. Idegenvezetőnkől megtudhattuk a falu kialakulásának történetét és tettünk egy rövid sétát a fehérre meszelt falú, zöld ablakos, tornácos házsorok között.

Kolozsvár központja volt az aznapi utolsó célpontunk. Fotózkodtunk a híres Mátyás szobornál, amely Fadrusz János szobrászművész fő műve. Megtekintettünk még pár jelentősebb épületet, emlékművet.

3.nap

A harmadik napon reggeli után elindultunk a Medvetóhoz. A tó körbesétálása közben megismertük keletkezésének és elnevezésének történetét, a heliotermikus szó jelentését. Sajnos a parajdi sósorosba nem tudtunk ellátogatni, mert a rengeteg eső miatt rendkívül nagy lett a sár.

Korondon megnéztük a népművészeti vásárt és mindenkinek lehetősége volt ajándéktárgyak beszerzésére is. Megbeszéltük, hogy a hagyományos korondi minták – virágmotívumok, madarak, életfa – mind a székely kultúrát és a népi örökséget tükrözik, alapvetően zöld, barna és fekete színekkel fehér alapon megjelenítve.

Farkaslakán ellátogattunk Tamási Áron
Kossuth-díjas magyar író sírházhoz.
Az emlékműnél idegenvezetőnk mesélt
nekünk az író életéről és a sírhelye mellett
található kopjafa és műemlék készítéséről.

Székelyudvarhelyen egy rövid sétával eljutottunk a szoborparkba, ahol a diákok a szoborpark
személyiségei és hozzájuk köthető történelmi események között keresték a kapcsolatot. A séta fő
célja volt a 96%-ban magyarul lakta város egyedi székely hangulatát átadni a diákoknak. A
szoborparkban megkoszorúztuk Wesselényi Miklós szobrát.

4.nap

Ezt a napot iskolalátogatással kezdtük. Az oroszhegyi Petőfi Sándor Általános Iskolában találkoztunk a hetedik osztályos diákokkal, az iskola igazgatójával – Mihály Tiborral - és tanárokkal. A közös együttlét alatt a diákok ismerkedtek, beszélgettek, majd a helybeli gyerekek bemutatták az iskolájukat. Átadtuk ajándékainkat: az általunk készített iskolánkat és lakóhelyünket bemutató könyvjelzőket és kulcstartókat, a Zala vármegyét bemutató brossúrákat és a jellegzetes magyar édességeket. Szívesen hallgattuk volna hosszabban is igazgató úr ízes székely nyelvjárásban előadott történeteit, de tovább kellett mennünk a következő meglátogatandó helyszínre.

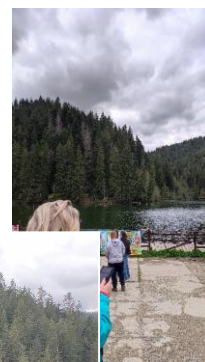
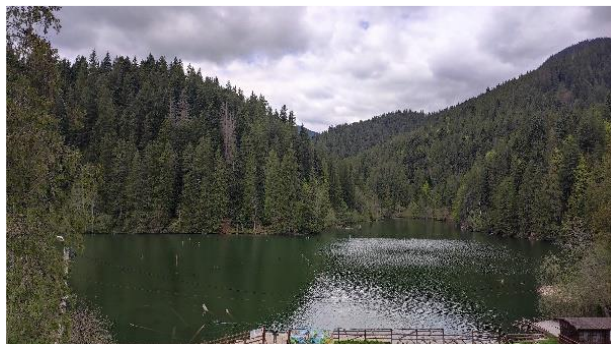

Következő úticélunk a Békás szoros volt. A gyakori kőomlás miatt a szorost autóbusból tekintettük meg, idegenvezetőnk javaslatára. De így sem maradtunk túrázás nélkül, bejártuk a „Kis-Békás”-t. Ez egy kisebb túraútvonal, mely a Békás patak egyik mellékágát követi. Mindenki tetszését elnyerte a kisebb vízesésekkel és függőhíddal tarkított sziklás ösvény.

A túra után indultunk a Gyilkos-tóhoz ahol egy kisebb séta után egy helyi vendéglőben ebédeltünk. A menü igazi erdélyi specialitás volt: mics mustárral és sültkrumplival.

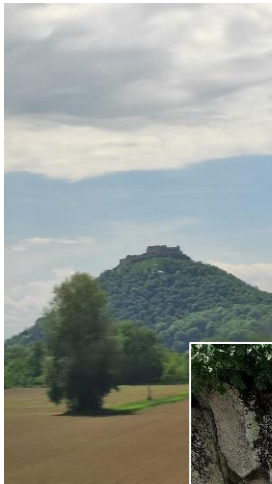
Erre a napra maradt még egy úticélunk: Csíksomlyó. Megtekintettük a kegytemplomot, ahol a híres 16. század elején készült hársfából faragott, a hívők által csodatevőként tisztelt Mária-szobrot is közelről láthattuk. Ellátogattunk a Barátok feredőjéhez, azaz a szerzetesek fürdőjéhez is. A forrás szénsavas, magas vastartalmú vize leginkább gyógyhatásáról híres, de a tiszta forrásvizet meg is tudtuk kóstolni. Ezután visszatértünk oroszfalui szállásunkra.

5.nap

Utolsó napunkon változtattunk az előre eltervezett programon: Arad helyett a 250 méter magas vulkáni sziklán magasodó Déva várát tekintettük meg. A várkapuig felvitt bennünket egy kisbusz, onnan felsétáltunk az erődítmény legfelső bástyájáig, ahol felidéztük Kőműves Kelemen legendáját és megismertük a vár történelmi szerepét.

Sok órá's utazás után élményekkel telve késő este é'kez'tünk haza.